

اعضای محترم انجمن مدیران صنایع

با سلام و احترام

به گواهی آمار و پژوهش‌های معتبر، کسب و کارهای خانوادگی ستون فقرات بخش خصوصی و مسئول تولید بیش از ۷۰٪ از GDP جهانی هستند. با این همه سهم بخش کسب و کارهای خانوادگی از GDP در ایران از تمامی کشورهای منطقه و حتی از کشورهای سابقاً سوسیالیست یا کمونیست بسیار کمتر می‌باشد (ترکیه ۷۵٪، عربستان ۶۵٪ هند ۷۰٪، چین ۶۰٪ و روسیه ۴۰٪).

از مهمترین عوامل ریشه‌ای این ضعف تاریخی را می‌توان در دولتی شدن صنایع در اواخر دهه پنجاه جستجو کرد. خانواده‌های کارآفرین در دهه چهل و پنجاه شمسی در توسعه صنایع ایران خوش درخشیدند، اما بدلیل دولتی شدن تعداد زیادی از شرکتها، فرصت انتقال موفق بین نسلی برای صنایع فراهم نگردید. اگرچه در اوایل دهه شصت با تلاش‌های مستمر انجمن مدیران صنایع و دستور رئیس جمهور وقت، مصادره از طریق بندج متوقف شد، با این حال خانواده‌هایی که ترک وطن نکردند و پای کار ایران ماندند، عمدتاً به پشت شرکت‌هایشان پناه گرفتند و دیده نشدند، اما بر خلاف انتظار در طی برنامه‌های توسعه پنج ساله و شعارهای سالیانه، نه تنها کسب و کارهای خانوادگی، بعنوان کنشگران محوری توسعه مورد توجه قرار نگرفتند، بلکه روز بروز بر تصدی‌گری حاکمیتی و مالکیت غیرخصوصی افزوده شد.

بدیهی است این ناترازی مالکیتی ریشه اصلی ناترازی مدیریتی، عقلانیتی و سایر ناترازی‌هاست. تا زمانی که مالکیت عمده بخش‌های اقتصادی در دست بخش غیرخصوصی باشد، مشارکت مردمی و سرمایه‌گذاری در تولید به شکل مطلوب صورت نمی‌گیرد و نگاه کوتاه‌مدت، ناکارآمدی و فساد (استفاده از منابع عمومی برای منافع جناحی یا شخصی) تداوم یافته و منجر به افت اخلاق کسب و کار، افت اعتماد و سرمایه اجتماعی و ... زمینه ساز مشکلاتی که با آن دست به گریبانیم خواهد بود.

خدا را شاکریم که انجمن مدیران صنایع ایران؛ از اولین سال انقلاب اسلامی ایران و طی ۴۶ سال گذشته، سنگر بخش خصوصی را حفظ کرده و با حمایت اعضای محترم و اعضای ادواری هیئت مدیره، با تهیه گزارشات کارشناسی و پژوهشهای تاثیرگذار و نقش آفرینی ملی، در اصلاح تصمیمات تاثیرگذار حاکمیت کوشیده است.

افزون بر این حمایت، تداوم و توسعه کسب و کارهای خانوادگی ایران، بصورت تخصصی و متمرکز، در سال ۱۳۹۴ خانواده‌های خلیلی و جابر انصاری طی نشست مشترکی تصمیم به تشکیل **انجمن ترویج کسب و کارهای خانوادگی** گرفتند و در این راستا از خانواده‌های فضلی، موسوی ره پیمای و گرامی برای شرکت در هیئت مؤسس دعوت نموده و تشریفات ثبت انجمن انجام گردید و با انجام اقدامات لازم و پس از پیگیری‌های بسیار در سال ۱۴۰۱ پروانه فعالیت ملی از وزارت کشور اخذ گردید.

اولین همایش ملی کسب و کارهای خانوادگی در تاریخ ۱۴۰۲/۹/۲۷ در اتاق بازرگانی ایران با موضوع «حکمرانی خوب، برای حرکت از غفلت ملی به تدبیر ملی» و دومین همایش ملی کسب و کارهای خانوادگی در تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۵ با شعار «خانواده‌های کارآفرین، پای کار ایران، برای حرکت از تدبیر ملی به تقسیم کار ملی» با حضور بیش از ۳۰۰ خانواده برگزار گردید.

بیانیه پایانی همایش اول که به امضای هیئت موسس انجمن ترویج و روسای ادواری اتاق بازرگانی ایران و تهران رسیده، بعنوان یک سند تاریخی، بارلمان، بخش خصوصی، بر دو محور زیر تاکید دارد:

۱- ضرورت تغییر جهت قطب‌نمای توسعه به سوی مدل کسب و کارهای خانوادگی.

۲- ضرورت تلاش ملی برای افزایش سهم این بخش از GDP به میانگین جهانی (۷۰٪)

ما خانواده‌های کارآفرین، برای تداوم موفق و پایدار بین نسلی‌مان، نیازمند بهره‌گیری از مدیریت علمی و تجارب بزرگ جهانی هستیم که طی چهار دهه گذشته در برترین مراکز دانشگاهی و مشاوره‌ای صورت گرفته است و همچنین نیازمند پیاده‌سازی حکمرانی خوب در چهار حوزه شرکتی، خانوادگی، مالکیتی و توسعه پایدار می‌باشیم.

جهت جبران این غفلت، انجمن ترویج کسب و کارهای خانوادگی به همراه اعضایش و با رویکردی اکوسیستمی تلاش دارد با فعال سازی نهادهای علمی و اتاق های بازرگانی ایران و شهرستانها، نسبت به تربیت متخصصین و ظرفیت سازی نهادی، اقدام نموده و دسترسی به خدمات آموزشی، پژوهشی و مشاوره ای را برای خانواده های کارآفرین در سراسر ایران مهیا سازد. همچنین برای تدوین و تصویب قانون حمایت و بالندگی کسب و کارهای خانوادگی تلاش می نماید.

لازم بذکر است که محورهای فوق، در راستای ایفای مسئولیت دولت برای اجرای اصول ۱۰ و ۲۱ قانون اساسی و نیز سیاست های حمایت از خانواده مصوب سال ۱۳۹۵، شامل: ۱- ایجاد جامعه خانواده محور... و ۲- محور قراردادن خانواده در تمامی سیاست های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و ...؛ و نیز تلاش برای خصوصی سازی و تحقق قانون بهبود محیط کسب و کار، و تحقق شعارهای سالیانه همچون مشارکت مردم، سرمایه گذاری در تولید و برنامه های رشد عدالت محور و توسعه صنعتی می باشند.

کسب و کارهای خانوادگی، مردمی ترین هسته بخش خصوصی بوده و نه تنها ریشه ارزشی، دینی و تاریخی در ایران عزیزمان داشته اند، بلکه نهادهایی هستند که با نگاه بلندمدت فراتر از سود می اندیشند و تمایل دارند بیشترین تعداد بنگاه های بخش خصوصی را تشکیل می دهند. این نهادها نه تنها بنگاه اقتصادی، بلکه نهادهای تأثیرگذار اجتماعی و فرهنگی بوده و با حکمرانی خوب و اخلاق مداری می توانند نهادهای فراگیر توسعه باشند. کسب و کارهای خانوادگی تنها نهادی هستند که با نگاه بلندمدت، به فراتر از سود می اندیشند و با رشد ارگانیک و توسعه جامعه محلی، می توانند همزمان برای دولت، جامعه و بازار، امنیت، رفاه و ارزش آفرینی را به تعادل برسانند. بدیهی است بدون به رسمیت شناختن خانواده های کارآفرین به عنوان کنشگران محوری، برنامه های توسعه اقتصادی صنعتی محقق نخواهد شد.

ریاست انجمن ترویج کسب و کارهای خانوادگی، طی دو سال و نیم گذشته با حمایت هیئت مؤسس، هیئت مدیره و اعضای خانوادگی و اعضای حرفه ای شان، فعالیت های شایان توجهی را طراحی و اجرا نموده و همواره گزارش عملکردشان را به سمع و نظر اینجانب نیز رسانده و تاکنون حصول عملکرد ایشان، انجمن ترویج و استراتژی هایشان مورد تایید است.

لذا از کلیه اعضای محترم انجمن مدیران صنایع که دارای کسب و کار خانوادگی می باشند، می خواهم با بررسی فعالیت ها، معیارها و مرامنامه عضویت در انجمن ترویج کسب و کارهای خانوادگی، ضمن اقدام برای عضویت، مشارکت فعالانه و حمایت مادی و معنوی، در سطح خرد ولی با اهمیت، همزمان با برنامه ریزی برای انسجام خانواده و موفقیت کسب و کار و تداوم بین نسلی شان و در سطح کلان و به صورت جمعی به تقویت ستون فقرات بخش خصوصی، اصلاح ترکیب مالکیت، ارتقای توسعه صنعتی و افزایش سهم بخش خصوصی و نجات اقتصاد ایران از شرایط موجود و کاهش فاصله با کشورهای منطقه اهتمام ورزند.

ما خانواده های کارآفرین اخلاق مدار ایران با تحقق شعار «خانواده ای رستگار، میراثی ماندگار و توسعه ای پایدار» پای کار ایران مانده ایم، و امیدوارم با تداوم موفق و پایدار بین نسلی تداوم آبادانی، توسعه و سربلندی ایران را محقق کنیم.

محسن خلیلی
رئیس هیئت مدیره
انجمن مدیران صنایع

رونوشت: ریاست محترم هیات مدیره انجمن ترویج کسب و کارهای خانوادگی جهت استحضار
اعضای محترم هیات مدیره انجمن مدیران صنایع جهت استحضار
دبیر کل محترم انجمن مدیران صنایع